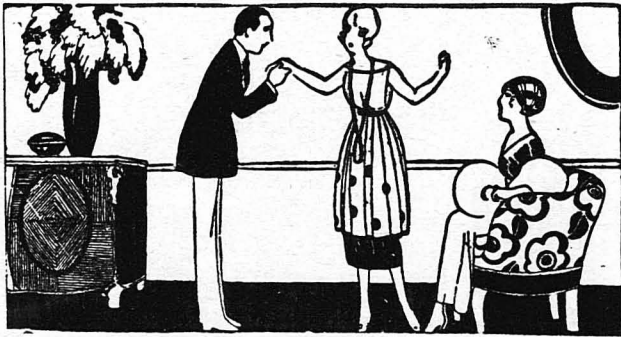

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ

‘Η ψυχή μου βαδίζει στο πλευρό μου.
σ’ όλο το μήκος του μεγάλου δρόμου.

‘Αν και βαδίζουμ’ έτσι, πάντα πλάι,
δὲ μὲ κοιτάει ποτέ, δὲ μὲ μιλάει.

Θαρρείς και κουβεντιάσουμε σά φίλοι
—κι’ όμως δὲ βγάνει λέξη ἀπὸ τὰ χείλη.

Βαδίζουμε σκυμμένοι και θλιμμένοι,
πάντα σὰν ἀδερφοί—και πάντα ξένοι...

‘Η ψυχή μου βαδίζει στο πλευρό μου,
σ’ όλο το μήκος του μεγάλου δρόμου.

Τὸ φῶς ὁλοένα γύρω χαμηλώνει
μέσ’ στο σκοτάδι, περπατάμε μόνοι
εἶν’ ἔτσι πάντα ἀμίλητη, ἂν και ταίρι
—ποὺ λέω πολλές φορές πῶς δὲ μὲ ξέρει...

‘Η ψυχή μου βαδίζει στο πλευρό μου,
σ’ όλο το μήκος του μεγάλου δρόμου.

Σιμίζαμε κάποιο βράδι, στο σκοτάδι
—γιὰ νὰ χαθούμε πάλι ἐν’ ἄλλο βράδι.

Πᾶμε μαζί, στο φύσημα του ανέμου,
μὰ τί ζητεῖ—δὲν τόμαθα ποτέ μου...

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

‘Ηρθε πρὸς τὰ μεσάνυχτα,
στο δρόμο μιά παρὰ,
κ’ ἔτσι σιγὰ τραγούδησε,
λυπητερά κι’ ὠραία,

ποὺ ἄφησα τὴν καρδούλα μου,
και ἔφυγε ἀπὸ μένα,
και πήγε πάλι σὰ παλιὰ
και τὰ λησμονημένα

...Τὰ μαντολίνα φύγανε,
πρόβαλε ἀγάλια ἡ μέρα,
—κι’ ἀκόμα, ὡς τὰ χαράματα,
δὲ γύρισε ἀπὸ πέρα...

Ποιὸς ξέρει ποὺ νὰ χάθηκε,
ποὺλάκι μετρημένο!
ἀκόμη δὲν κοιμήθηκα,
γιὰ νὰ τὸ περιμένω...

ΜΙΚΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Θυμᾶμαι πάλι τὸν καιρὸ ποὺ σ’ ἤūra στο στρατὸ
μοσκοβολούσαν οἱ βραγιές, ἦταν χαρὰ τοῦ ‘Απρίλη’
κάποια στιγμή εἶχ’ ἀφαιρεθεῖ, και κοιτάζα τὸ δέλι’
μὲ ρώτησες γιατί!

Τὸ καλοκαίρι πέρασε, δὲν εἶνε πιά τὸ δέλι
— μίαν ὥρα, πόσο; τὸ πολὺ—μήτε ὥρα δὲν κρατεῖ.
ἐρήμωσε, χερμώνιασε—δὲν εἴμαστε πιά φίλοι...
‘Ας ἤξερα γιατί.

Ναπολέων Λαπαθιώτης

δύο καλοὺς φίλους. Τὸν γιαντὸ Μ... και τὸν δικηγόρο Γ...

ΜΠΡΙΣΟΛΑ, (γυνήραμος).— Χαίρω πολύ, κύριοι. (Προσφέρει ἐνα
τοιγάρο στὸν δικηγόρο και τοῦ λέει:— ‘Αποῦ εἰσθε ἐδῶ, ἀγαπητέ
μου κύριε, μορῶ νὰ σὰς ὑπαγορεύω τὴν διαθήκη μου...

ΟΝΟΡΙΝΑ, (κατάληκτη).— Τὴν διαθήκη σου;

ΜΠΡΙΣΟΛΑ.— Δὲν πρόκειται νὰ πεθάνω ἀκόμη, ἡσυχάσε! ‘Απ’
ἐναντίας! Εἰσθε ἐτοιμοί, κύριοι; Γράψατε:— ‘Αφίνω ὅλη τὴν
περιουσία μου στὴν γυναικά μου!

ΟΝΟΡΙΝΑ.— ‘Ω, φίλε μου!

ΜΠΡΙΣΟΛΑ, (μὲ φωνὴν παγεράν).— ‘Εν περιπτώσει ὅμως καθ’ ἣν
θὰ ἀπέθνηθα τρελλὸς ἢ ἐάν μὲ ἔκλειναν ἐστὼ και μίαν ὥραν εἰς
οἰανδήποτε κλινικὴν, ἡ περιουσία μου νὰ περιέλθῃ εἰς τοὺς φυσί-
κούς κληρονόμους μου.

ΟΝΟΡΙΝΑ.—

Πιερ Βεμπέρ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ

Τὰ ἄτμολοια.—Τὰ βαρόμετρα.—Τὰ θερμόμετρα.—‘Ο τηλε-
γραφοῦς.—Οἱ κώδωνες.—Αἱ κώδωνοκροῖδιαι
και οἱ διάβολοι.—Βάπτεις τῶν κωδῶ-
νων.—Οἱ κώδωνες τῆς ‘Αγ. Σοφίας.

Τὸ πρῶτον ἄτμολοιον τὸ κατασκεύασεν ὁ Σκώ-
τος μηχανικός ‘Ερρίκος Βέλλ, στὴ Σκωτία, τὸ
1812, και τὸ ὠνόμασε «Κομήτην». Αἱ αὐτοῦ ἡ-
χισεν τὸ πρῶτον τακτικὴ ἀτμολοία ἐν Εὐρώπῃ.
Τὸ βαρόμετρον ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ρωμαίου
Τορικέλλι, μαθητοῦ τοῦ Γαλιλαίου, τὸ 1626,
ἐτελειοποιήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Γάλλου Βλασίου Πασκάλ.

‘Η Βολταικὴ δυνάμη ἀνεκαλύφθη τὸ 1800 ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ
φυσικοῦ ‘Αλεξάνδρου Βόλτα, τοῦ ὁποίου φέρει και τὸ ὄνομα.

‘Ο γαλβανισμὸς ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ ‘Αλφόνσου Γαλ-
βάνη, καθηγητοῦ τῆς ἀνατομίας ἐν Βονονίᾳ τῆς Ἰταλίας, τὸ 1786.
Τὰ πρῶτα πειράματα τῆς γαλβανοπλαστικῆς ἐγένοντο στὴν
‘Αγγλία ὑπὸ τοῦ Σπένσερ και ἐν Ρωσίᾳ ὑπὸ τοῦ ‘Ιακώβη κατὰ τὰ
ἔτη 1837—1838.

‘Η δαμολίς ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ‘Αγγλου ἱατροῦ ‘Εδουάρδου
‘Ιέννερ τὸ 1776. ‘Εγένετο ὁμως γνωστὴ ἡ ἀνοχύρις τὸ 1798.

Διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν διοπτρῶν ἡχολήθησαν πρῶτοι ὁ Ἰτα-
λὸς Φρακασόρι στὴν ‘Ενέτιαν τὸ 1588 και ὁ Πόρτα στὴν Νεάπολιν
τὸ 1589. Αἱ πρῶται ὁμως τελειοποιημέναι διόπτραι ὀφείλονται εἰς
τὸν ἐκ Μιδδελβούργης ὀπτικὸν ‘Ιωάννην Λιππεργέν, ὅστις ἡχο-
λήθη μετ’ τὴν κατασκευὴν τῶν εἰς τὴν Χάγην τῆς ‘Ολλανδίας τὸ 1606
—1608. Αἱ διόπτραι τοῦ Γαλιλαίου ἐγέναν γνωσταὶ τὸ 1609.

‘Η γομολάστιχα ἦτο ἀγνωστὸς πρὸ τῆς 18ης ἑκατονταετηρί-
δος. Μνείαν περὶ αὐτῆς ἔκαμε πρῶτος ὁ περιηγητὴς και φυσιογράφος
Λά—Κονδριν τὸ 1751.

‘Η ἀνακάλυψις τοῦ ἔκκρεμοῦς ὀφείλεται εἰς τὸν Γαλιλαῖον
(1582). ‘Εγνώριζαν ὁμως αὐτὸ πρὸ πολλοῦ οἱ ‘Αραβες, οἱ ὁποῖοι
και τὸ ἐχρησιμοποιοῦσαν διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ χρόνου.

‘Η πρῶτη ἠλεκτρικὴ μηχανὴ κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ Πρώ-
σου φυσικοῦ ‘Οθωνος δὲ Γκεριχ τὸ 1650.

Πρῶτη ἐγκατάστασις και χρησιμοποίησις τοῦ ἠλεκτρικοῦ τη-
λεγράφου ἐγένετο εἰς τὴν ‘Αμερικὴν, μεταξὺ Οὐάσιγκτονος και
Βαλτιμόρης, χάρις εἰς τὴν τελειοποίησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ‘Αμερικαν-
οῦ φυσικοῦ Σαμουὲλ Μόρ, κατὰ τὸ ἔτος 1844. ‘Απὸ τὸ 1753 ὁμως
ἐγένοντο και ἄλλαι σχετικαὶ ἀπόπειραι, ἀλλ’ ἀνεπιτυχεῖς. Τηλέγρα-
φοι τοῦ συστήματος τοῦ Μόρ ἐγκα-
τεστήθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην πρῶ-
τον ἐν Βελγίῳ και ἀκολουθῶς ἐν
Βαυαρίᾳ και Γαλλίᾳ, μεταξὺ Πα-
ρισίων και Ρουένης κατὰ τὸ 1845.

‘Ο ὑποβρύχιος τηλεγράφος ἐγκα-
τεστήθη ἐν Εὐρώπῃ διὰ πρῶτην φο-
ρὰν τὸ 1851, μεταξὺ Δουβλίνης και
Καλαί, ἀκολουθῶς δὲ τὸ 1866 μεταξὺ
‘Ιρλανδίας και ‘Αμερικῆς, μετ’ δι-
πλὰ καλώδια και τέλος μεταξὺ Βρέ-
στης και Νέας ‘Υόρκης τὸ 1868.

Τὰ πρῶτα ἠλεκτρικὰ ὠρο-
λόγια ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴν
Μασσαλίαν τὸ 1857.

Τὸ Θερμόμετρον ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ ‘Ολλανδοῦ Κορνηλίου Δρέβ-
βελ τὸ 1621, ἐτελειοποιήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Νεῦτωνος τὸ 1701, τοῦ Φα-
ρενάιτ ὅστις ἀντικατέστησε τὸ οἰνόπνευμα διὰ τοῦ ὑδραργύρου, δι-
αιρέσας αὐτὸ εἰς 212 βαθμούς, τὸ 1720, τοῦ Ρεωμύρου τὸ 1730 και
τοῦ Κέλσιου τὸ 1741.

‘Η τέχνη τῆς χύσεως τῶν καθρεπτῶν ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ γάλλου
Αβραάμ Θεουάρ, ἐν Παρισίοις, τὸ 1688.

Οἱ Κώδωνες ἐχρησιμοποιοῦντο και κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπὸ
τῶν Ἀγικυανῶν, τῶν Εβραίων, τῶν ‘Ελλήνων και τῶν Ρωμαίων.
Οἱ Σίται, οἱ ὁποῖοι διεκδικοῦν τὴν ἀνακάλυψιν και ἐφευρέσεως
τῆς προτεινόμενης, ἰσχυρίζονται ὅτι ἐχρησιμοποιοῦσαν κατὰ τὸ
ἔτος 2262, π.χ. δώδεκα κώδωνας, τῶν ὁποίων τὸ ἀναβάθμιον τοῦ
ἡχου ἀπέλυσε τοὺς πέντε τῆς μουσικῆς τόνους. Κατὰ τὴν ἐπικρα-
τήσαν ὁμως φήμην, πρῶτος ὁ ‘Αγιος Παῦλινος, ἐπίσκοπος Νώλης,
εἰσήγαγε εἰς τὰς ἐκκλησίας τοὺς κώδωνας κατὰ τὸ ἔτος 400, ἀντι-
καταστήσας δι’ αὐτῶν τὰς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐν χρύσει ἱερὰς
σανίδας, τὰς ὁποίας ἐχτυποῦσαν γιὰ νὰ καλεῖσιν τοὺς πιστοὺς εἰς
τὰς λειτουργίας. ‘Εν τούτοις ἡ φήμη αὕτη δὲν στηρίζεται ἐπὶ
ιστορικῶν μαρτυριῶν. Κατὰ τὴν ἱστορίαν λοιπὸν χρῆσις τῶν κω-
δῶνων εἰς τὴν δύνιν ἐγένετο εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν τὸ 550, εἰς τὴν
‘Αγγλίαν τὸ 960 και εἰς τὴν ‘Ελβετίαν τὸ 1020.

Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς χρήσεως τῶν κωδῶνων οἱ ἄνθρωποι ἀπέδι-
δαν εἰς τοὺς ἡχους αὐτῶν τὴν δύναμιν τοῦ θαυματουργεῖν. ‘Επί.

στευαν δηλαδή ότι αι κωδονοκρούσαι ἀπεμάκρυναν τοὺς δαίμονας καὶ τὰς θυέλλας καὶ οὕτω διηγκόλυναν τὸν τοκετὸν εἰς τὰς γυναῖκας τὰς εὐρισκοίνας εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης.

Ἐπὶ πλέον διηγούντο περὶ τῶν κωδῶνων διαφόρους τρομακτικὰς ἱστορίας, καὶ θρύλους διεισδαίμονας καὶ προληπτικούς. Ἐπίστευαν μὲ ἄλλους λόγους οὗτοι μερικοὶ κώδωνες ἐκρούοντο μόνον τῶν ἢ ὑπὸ ἀοράτου χειρὸς, προμηνύοντες θάνατον! Ἐπίστευαν ἐπίσης οὗτοι κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἰκοῦντο ὑπόγειες κωδονοκρούσεις. Οἱ ἀργυροπληροὶ δὲ διαβάναι πρὸς ταῖς ἀκούσας ἐγογγυσάντο καὶ παρεσύροντο εἰς τὸν Ἄδην!

Εἰς τὰς τερατολογίας αὐτὰς ἐπίστευαν πλὴν τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἀρχόντες. Τοιοῦτοτρόπως ὤσαν κατὰ τὸ ἔτος 610 ὁ στρατὸς τοῦ Κλοταίρου ἐπολιορκῶσε τῆς παρὰ τὴν Καρπανίαν πόλιν Σενόν, ἡγαγόντες τὴν πόλιν καὶ τὴν πολιορκίαν καὶ τὴν τραπὴ εἰς φυγὴν ἀκούσας τοὺς κώδωνας τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Στεφάνου νὰ σημεῖν τὴν νύκτα καὶ κατακληρθεῖς ὑπὸ τρόβου καὶ τρόμου.

βιθυτάτην συγκίνησιν.

Εἰσαγωγή τῶν κωδῶνων εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐγένετο τὸ 879. Τὸ ἔτος αὐτὸ ἐτέθησαν ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, οἱ σταλντες εἰς τὸν αὐτοκράτορα Βασίλειον τὸν Μακεδόνα, ἀπὸ τὸν Δόγην τῆς Ἑνετίας Ὅρσον Πατρικίαν κώδωνες, δώδεκα τὸν ἀριθμὸν.

Κώδωνες περιφημοὶ γὰρ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πάχος τὸν εἶναι ὁ τοῦ Πεκίνου (60,000 χιλιόγραμμων), ὁ μέγας κώδων τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἁγίου Στεφάνου, κυθεῖς ἐν ἔτει 1711 ἐκ τῶν κυριευθέντων ἐχθρῶν πυροβολῶν, ὁ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τῆς Καμπουσέλλας ἐν Ἰσπανίᾳ, ὁ τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων, καὶ ὁ πάντων διασημότερος, ὁ τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, παρὰ τὴν Μόσχαν, κυθεῖς τὸ 1746, κατὰ διαταγὴν τῆς αὐτοκρατορίας Ελισσάβετ καὶ ζυγίζων, ὡς λέγεται 100,000 λίτρας!...

Χρήσι; τῶν πρώτων ὀπαρματεῶν ἐγένετο ἐν εὐρώπῃ τὸ ἔτος 1881.

Ἡ λιθογραφία, ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ Ἀλουίσου Σενεφέλδερ ἐκ Μονάχου τὸ 1799. Τὸ πρῶτον δὲ λιθογραφεῖον ἰδρύθη ἐν Παρίσι; τὸ 1814.

Οἱ Λογάριθμοι ἐφευρέθησαν ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ μαθηματικοῦ Ἰούστιν Βόργε, εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλεται καὶ ὁ διαβήτης (1615)

Ὁ Ἑρανιδιὴς

ΝΕΟΙ Σ' ἈΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ

Ἐξακολουθεῖ ἡ ἀθρόα ἐγγραφή συνδρομητῶν εἰς τὸ Περιοδικόν μας. Κατ' αὐτὰς ἐνεγράφησαν καὶ ἀνανέωσαν τὴν συνδρομὴν τῶν οἱ κατωθι:

Ἑλλή Κορυδαλλεῖ, Κλ. Ποιμενίδης, Ἰω. Κουτράκης, Διον. Λαδούπουλος, Εὐάγγ. Σπυρίδωνος, Κατίν. Τσαχάνη, Μπέκη Δογάνου, Κατίν. Παπαγιάννου, Μαρία Τσιτσάνη, Γ. Μανωλάκης, Γεώργ. Κατσαρός, Ἀνδρ. Σκανδαλῆς, Ἀντ. Πάτσας, Ἐλένη Μπατρά, Ἐλέν. Ρωσσίδου, Γ. Σανδάλης, Νίτσα Παπαθανασίου, Ν. Γκιγκας, Θωμάς Κίτας, Μαρ. Μπαμπουνάκη, Σοφ. Τσιρινά, Ἀλῆς Χαλκίης, Ἀλ. Φράγκος, Μιχ. Μαραγκάκης, Μαρίτσα Γκιώλη, Ἀτ. Ἰορδάνου, Ἀντ. Σαββαλῆς, Θ. Τσιμπούρης, Κ. Γεωργιάδης, Ι. Κωνσταντόπουλος, Ἀγγ. Χαρίτος, Ἡρ. Καρασεβδάς, Δ. Μοραϊτέλης, Κωνστ. Βυλαμάνης, Ἀρτ. Λαβεντέλη, Ἰω. Λίνος, Ἀντ. Γιαννακέλης, Νικ. Κλειδάκης, Βασ. Μαλιδῆς, Περ. Δρακού, Λησ. Γεώργ. Ἀιβαλιώτης, Ἰω. Βασιλάδης, Παν. Ἀνδρέου, Παν. Σαββαλῆς, Σωτ. Πηλιόδης, Σοφ. Δικιάτης, Ἀδρ. Κρυσταλίδου, Α. Οικονομίδης, Μαργαρίτα Σαυροπούλου, Θεόδ. Ἀγγελόπουλος, Π. Πανώσης, Στ. Τζαφάρας, Γενεθλ. Φακί, Ἀδελφοὶ Πόλλυ, Εὐτυχία Παπαγιάννου, Τζορτζής, Γενεθλ. Κωνστ. Βιλέτας, Π. Σκαλοχωρίτης, Γ. Κοκοροβλῆς, Στ. Καραφωτῆς, Ἰω. Βέροος, Γ. Κυριακίτης, Ἰγνατίος Βουρβουλίης, Μιχ. Ραλλῆς, Α. Τσιουκῆς, Σ. Ἀντωνιάδης, Ἀσπασία Παπαγεωργίου, Λέσχ. Ἀρσένη, Π. Σίμος, Στ. Καθηγητῆς, Ἀχ. Νέμετας, Ἀφροδίτη Μανδραδιάδου, Εὐδοκ. Λιμαῆς, Ἰ. Παυλίδης, Γ. Μολυβιάτης, Φαίδων Γάνης, Χαρ. Παπαδόπουλος, Κοινότης Μολύβου, Β. οὐτά Καναρῆς, Κ. Ἀβαγιάνος, Ν. Ἰωαννίδης, Ἰω. Ἀνδρέου, Λέσχ. Ἠμήλιμα, Π. Ἐλευθερίου, Μέρσα Μπαρδύτη, Γ. Ἠλιόπουλος, Κωνστ. Λάζου, Μαρία Λάζου, Ἐλλ. Παυλίδου, Μαρ. Ἐλευθεριάδου, Κ. Πιτῆς, Ν. Θεόδωρος, Ἀδελφοὶ Τσιουκῆς, Οὐρανία Ζημεριάκη, Ἀντουανέττα Νικήτα, Ἀρτεμῖς Μεγαλίδου, Ἀννα Ἐλευθεριάδου, Ἀντ. Ζενέας, Λέσχ. Ἑννοσι, Φρόσω Διαμαντοπούλου, Κατίν. Κρασσά, Μιχ. Ἐβαρχος, Νικ. Βασιλάς, Θ. Κληρονόμος.

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Μὴν ἀφίνετε ποτὲ ἓνα κουτάλι μέσα σὲ ὅτι δὴποτε θέλετε νὰ βράση γρήγορα. Τὸ κουτάλι τραβίει τὴν θερμότητα καὶ τὸ ὕγρον ἀργεῖ νὰ βράση.

Πλένετε τὰ τζάμια μὲ ψυχρὸν ὕδωρ καὶ ὄχι μὲ θερμὸν. Τὰ τζάμια καθαρίζονται στιλπνότερα. Ἄλλ' ἂν αὖ πλένετε μὲ θερμὸ νερὸ, τότε περᾶστε τὰ κατόπιν μὲ ψυχρὸν.

Σφουγκάζετε τὸ δάπεδον μὲ ὕδωρ, παρὰ μὲ ζεστὸν. Γιατὶ τὸ κρύο νερὸ μουσκεύει δυσκολότερα τὰ σανδία καὶ κατὰ συνέπειαν στεγνώνουν γρηγορότερα. Τὸ σφουγκράσιμα πρέπει νὰ γίνεταί ἐπάνω καὶ κάτω κατὰ μῆκος τῶν σανιδιῶν καὶ ὄχι σταυροειδῶς.

Ἄν ἓνα αὐτὸ βράση πολὺ ἐξ ἀμείλειας καὶ καταλαμβάνετε ὅτι θὰ εἶναι πολὺ σκληρὸν, ἡμπορεῖτε νὰ τὸ μαλακώσετε ἂν πρᾶξετε ὡς ἑξῆς: Βγάλτε τὸ γρήγορα ἀπὸ τὸ μπρίκι, βάλτε τὸ σὲ κατὰ τοῦ καὶ ἀμέσως βάλτε τὸ κάτω ἀπὸ τὴν βροῦσιν καὶ ἀφίστε νὰ τρέξη ἐπάνω του ψυχρὸν νερὸ ἐπ' ὅσκειν ὥραν. Ἡ αἰφνιδια ἀλλαγὴ τοῦ ζεστοῦ νεροῦ εἰς τὸ κρύο ἔχει τὴν περὶεργον ιδιότητα νὰ μαλακῶνι τὸ αὐτὸ.

Ἡ ὕγρα ἀμμωνία ἐξαλείφει εὐκολοτάτα τὰς κηλίδας τοῦ λαδιοῦ τῆς ραπομικηνῆς, ἂν τυχόν καὶ περᾶστε ποτὲ κοντὰ ἀπὸ καμμι ράφτρα καὶ σὰς πιτσιλίσῃ ἡ μηχανὴ τῆς.

Ἄν θέλετε νὰ μεταχειριθῆτε σκληρὰ βρασμένα αὐτὰ γὰρ νιούρα φαγητῶν, πρέπει ὅταν αὖ βγάλτε ἀπὸ τὴ φωνία νὰ αὖ θίσετε πρῶτα σὲ κρύο νερὸ. Αὐτὸ ἐμποδίζει τὸ ξεθώριασμα τῶν κρόκων, καθὼς καὶ τὸ τριψιμο.

Ἄν ἔχη πιάση γλίτσα τὸ κανάτι τοῦ νεροῦ ἀπὸ μέσα βάζετε ὀλίγο ὑδρὶ καὶ μίαν πρέσα ἄλατι, ἀφίστε τὰ κανά δυὸ ὥρες, ὕστερα βάζετε νερὸ, τὸ χτυπάτε, κατόπιν τὴ ξεπλύνετε μὲ νερὸν καθαρὸν καὶ πάλιν καὶ θὰ καθαρίσῃ ἔξοχα.

Ἀποῦ στιλπνώσετε τὰ χάλκινα ῥόπτρα ἢ χερουλῖα τῶν θυρῶν κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, ἀλείψατε τὰ κατόπιν μὲ ὀλίγη βαζελίναν μεταχειριζόμενοι ἓνα μαλακὸ πανί καὶ κατόπιν βουτυραρίσάτε τα μὲ μιαν βούρτσαν στεγνὴ ἢ μὲ ἓνα κομμάτι παληοῦ ταπέτου πολὺ στεγνοῦ. Ἔτσι ὁ χάλκος δὲν θὰ μαυρίσῃ γρηγορὰ εἰς ὅποιανδὴ ποτε καιρικὴν μεταβολήν. Μὰ αὐτὴν τὴν μικρὰν περιπλέον ἐργασίαν γλυτώνετε συχνὸς κόπους καθαρίσματος.

Τὸ ἀηδέστερον ἰατρικὸν μορφεῖ νὰ δοθῇ σὲ τὰ παιδιά μὲ εὐκολίαν, ἂν τοῦ; δώσετε πρὶ τῆς νύκτος νὰ πιπιλῶνται μιαν μάντα ἢ νὰ μασήσουν ἓνα κομμάτι φλούδας λεμονιοῦ, ματιανινοῦ ἢ πορτοκαλιοῦ. Πολλοὶ ἀνθρώποι κάρνουν τὸ σφάλμα νὰ τοῦ; δίδουν κατόπιν ἀποῦ πίκρουν τὸν γαστρικόν, καὶ τὴ γλυκὴ διὰ τὰ ἐξουδετερώνουν τὴν ἀηδί ἐντύπωσιν, ἐνθ' ἡμποροῦν νὰ τὴν ἀποφύγουν ἐκ τῶν προτέρων.

Ὅταν λάβετε ἀνάγκην νὰ βάλτε ἓνα καρφί στὸν ταπετσαρισμένον τοῖχον καὶ βλέπετε τὸν κίνδυνον οὗτι ἡμπορεῖ νὰ χαλάσῃ τὸ καρφί τῆς ταπετσαρίας, πρᾶξετε ὡς ἑξῆς διὰ νὰ ἀποφύγετε αὐτὸν τὸν κίνδυνον: Χρᾶξετε σταυροειδῶς μὲ πολὺ κοπτερόν μαχαίρι τὸ καρφί. ὕστερα σηκώσατε προσετικὰ τὰς τέσσαρας γωνίας καὶ κορφώσατε τὸ καρφί ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον οὗτου πίπτει τὸ κέντρον τοῦ σταυροῦ. Κατόπιν ὅταν τὸ καρφί τεθῇ εἰς τὴν θέσιν του, ἐπαναφέρατε τοὺς γωνίας τοῦ χάρτου εἰς τὰς θέσεις τῶν κολλήσεων αὐτῶν μὲ κόλλαν ταπετσαρίας.

Ἡ οἰκοδόμοινα

